

Mikä jarruttaa kosteikkoviljelyn yleistymistä?

Tero Tolvanen, luomukasvintuotannon asiantuntija

ProAgria Itä-Suomi

Näkökulmia

Peltoa on Itä-Suomessa runsaasti vajaakäytöllä

- Pääosin heikkokuntoisia ja/tai kosteudesta kärsiviä lohkoja
 - Maanomistajilla ei ole tarvetta tehdä perusparannuksia niin kauan kuin kohtuullisen tukitason tai vuokran saa pelkällä vuosittaisella niitolla
 - Rahavirran katketessa ykkösvaihtoehtona olisi metsittäminen?
- Isommilla aukeilla vedenpinnan nosto vaatisi kaikkien maanomistajien hyväksynnän

Ruokohelpi sekä kosteikkoviljelyn neuvonta

Ruokohelpeä tuotetaan kuivikkeeksi Vapolta vapautuneilla viljelmillä

- Myös muutamia uusia kuivikelohkoja kylvetään vuosittain
- Tämä toimii ja yleistyy, koska viljan puinnin jälkeen kuivikkeiden keruu on riskialtista ja vie ravinteita mennessään

Neuvontajärjestö on tarkkailuasemissa

- Mukana hankkeissa
- Neuvo 2030 sekä pienryhmät tarjoavat hyvän mahdollisuuden toimia kysynnän yltyessä

Koneet ja ravinteet

Nykyiset rehunkorjuukoneet maksavat satojatuhansia euroja ja ovat suunniteltu liikkumaan kantavalla, pintasileällä pellolla

- Käyttökautta tulisi lisätä, mutta rikkoontumisvaara on suuri

Kasvimassojen poisvieminen vaatisi ravinteiden palauttamista

- Eloperäisten lannoitteiden levittäminen turvemaille / kosteikoille on nykykalustolle teknisesti haastavaa
- Sopivatko fossiilienergialla tuotetut lannoitteet kokonaisuuteen?

Mielestäni pahin jarru

Kannattavan markkinan puute

- Uuteen asiaan paneutuminen ja investoiminen vaatisi vähintään uskottavan markkinanäkymän
- Maatilan tulos tehdään sadon kautta, vaikkakin tuki tasaa mukavasti riskejä
- Vapon aikainen ruokohelpikokeilu karvastelee mielessä
 - Paaleja saattaa löytyä edelleen peltojen reunoilta

